

EL LECTOR ESCRIU

Punt Diari i la pau

Els representants de les entitats i organismes pacifistes sotsignats, manifestem la nostra satisfacció per la felicitat del Director del Punt Diari de Girona, Sr. Carles Revés, d'haver creat en les planes del seu diari una Tribuna de la Pau dins la qual apareix un article setmanal per defensar la pau i la cooperació internacional.

Creiem que aquesta és una de les més valuoses contribucions a la causa de la pau que fins ara s'han portat a terme, al llarg del present any internacional de la pau, en els mitjans de comunicació del nostre país.

Per aquest motiu felicitem sincerament el Sr. Carles Revés per aquesta generosa i eficient contribució en pro de la pau en el món contemporani.

J.M. Casas-Huguet. Responsable del Secretariat «Associació pro Civisme Mundial-Ciutadans del Món».

Rafael Grasa. Membre del «Comitè Antinuclear de Catalunya».

Francesc Noguero i Vallverdú. Secretari general Assoc. NN.UU.

Joan Gomis. President de «Justícia i Pau», de Barcelona.

Alfons Banda. President de «Fundació per la Pau».

Arcadi Oliveres. President de «Pax Christi».

Xavier Casassas i Miralles. Coordinador del «Comitè català d'Acció per la Pau i el Desarmament».

Josep Barbarà i Puig. Membre del «Col·lectiu per la no-violència».

Jordi Planas. «Justícia i Pau», de Girona.

Antoni Bardera Trull. Membre de la «Coordinadora d'Objectors de Consciència».

Joan Paredes i Hernández. Director de «Càritas Diocesana».

Resposta a l'alcalde de Cornellà del Terri

Benvolgut amic Josep Corominas i Feliu (L'alcalde del mil·lenni):

Llegint al Punt Diari del diumenge 30 de març la teva entrevista amb Joan Ventura, haig de dir-te, més ben fit, aclarir-te, una cosa amb què no hi estem d'acord moltes filles de Cornellà.

És concretament, sobre el tema de l'exposició de labors, que tu, textualment, dius «han treballat les iaies del poble...».

M'imagino que, amb una gran càrrega de simpatia envers les esmentades i respectades iaies, t'has passat per alt una gran part d'expositores que no en som i que encara ens falta un bon tros, per ser-ne.

No és el meu ànim molestar-te, sinó tot el contrari, jo que, com molt bé dius, som un poble que sempre ens hem significat per fer moltes activitats, i jo, com a filla de Cornellà, conservo

i dono a conservar la tradició de les nostres àvies, que en el meu cas és fer classes de punta al coixí, que per sort, la meva mestra, M. Teresa Orquín, té deu anys menys que jo, i les nenes que tinc ara a classe parteixen dels vuit. Com pots veure, gent molt jove i tradicional, i com a portaveu d'aquesta gent que mantenim la tradició sense ésser encara àvies, demano aquest aclariment. I aprofito l'avinentsa per oferir els meus serveis de puntaire al poble de Cornellà.

Felicitats, Josep, per aquests set anys de batlle de Cornellà, i que siguin molts més. **Carne Serra i Parella.** (Cornellà del Terri).

Demanem brevetat i concisió en els comunicants que escriguin a la secció «El lector escriu». Qualsevol carta que passi de les 30 ratlles, aquest diari es reserva el dret de resumir-la, intentant preservar el seu sentit. Tota comunicació haurà d'anar acompanyada de la identificació completa de l'autor (nom i cognoms, adreça, i, si és possible, telèfon).

Tots els carrers de Girona

El carrer d'en Francesc Rogés

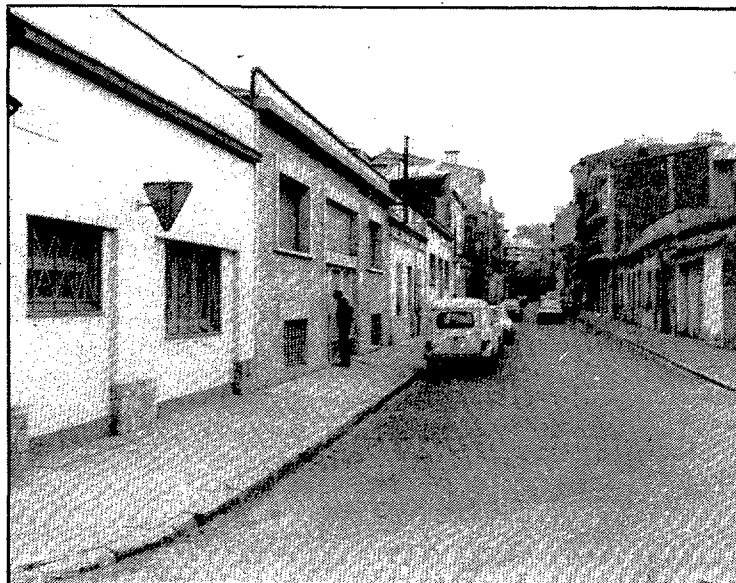
397

El carrer d'en Francesc Rogés es troba situat a cavall entre els barris de la Devesa i Figuerola, i enllaça el carrer d'en Bernat Boades amb el del riu Güell. El seu naixement com a via urbana es produeix en els anys de la segona república, època a la qual encara pertanyen la immensa majoria de les seves edificacions actuals.

Així no és d'estranyar que el bateig oficial del carrer es faci en la comissió municipal permanent del 9 de gener de 1931, pocs mesos abans de la proclamació de la república, i que tot seguit conegui una febre constructiva que s'allargassa fins a l'esclat de la guerra civil. Mitjançant les llicències d'obres municipals es constata el ràpid increment del nombre de les cases unifamiliars en els anys de la Girona republicana i les conseqüents obres d'urbanització que culminen aleshores amb la instal·lació de l'enllumenat elèctric públic.

Aquests antics serveis es renovaren al llarg de l'any 1963, quan es procedí a la pavimentació i enllumenat del carrer. Actualment el carrer d'en Francesc Rogés destaca per damunt de tot pel seu equilibri constructiu, amb un seguit de cases unifamiliars amb jardí a banda i banda, algunes de les quals denoten ben clarament l'estil imperant al llarg dels anys trenta si atenem la seva tipologia constructiva.

N'hi ha, com les cases números 13, 15 i 17 que són més antigues sens dubte les primeres que es varen construir, i d'altres que conserven aspectes decoratius ben interessants. Així, els estatges amb els números 31 i 34 tenen esgrafats a la seva façana, el primer dels quals presenta un estucat llis i esgrafiat vegetal en llindes i sanefa.

El carrer d'en Francesc Rogés es caracteritza pels seus edificis de poca alçària. Foto: (Xavier Ruiz)

DE ROGER A ROGÉS

Des del seu bateig oficial, a començaments de l'any 1931, el primer cognom del personatge que dóna nom al carrer s'ha escrit malament fins que es va procedir a esmenar-ho per part de l'ajuntament l'any 1984. En aquests més de cinquanta anys hom ha conegut aquesta via amb el nom de Francesc Roger, quan el seu nom veritable és Francesc Rogés.

D'en Francesc Rogés i Rajon (1818-1905) sabem que fou un mestre i pedagog de molta vàlua, i que en la seva llarga vida —va viure ni més ni menys que vuitanta-set anys— en va dedicar 69 a l'ensenyament primari. Inicià la seva tasca educativa a la ciutat de Vic, on féu una certa amistat amb el filòsof i publicista vigatà Jaume Balmes.

Més tard es trasllada a Torroella de Montgrí on exercirà fins que, pel 1850, passa a viure a Girona. Durant molts anys fa de mestre al barri del Mercadal, i en els ambients culturals i polítics d'aleshores fou conegut pel seu tarannà liberal que el feia defensar idees avançades, i per la seva ideologia republicana. Quedà vidu l'any 1882, i en aquesta avinentesa va publicar un sentit opuscle dedicat a la seva esposa difunta, intitulat «La desolación. Poesías sobre la enfermedad y muerte de Dª Rosa Lalanda y Soriano, por su esposo D. F. Rogés y Rajón», publicat a Girona per la impremta de Pacià Torres.

Ramon Alberch i Fugueras

NECROLÒGIQUES

JESÚS CURTO I MUNDET

A l'edat de 80 anys, va morir ahir a Banyoles, Jesús Curto i Mundet. Era natural de les Planes d'Hostoles i residia al carrer Eiximenis, 8 de Girona.

Era solter.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 3 de la tarda, a l'església del Mercadal de Girona.

Que descansi en pau.

MAGDALENA NOGUÉ I NOGUÉ

Va morir abans-d'ahir a Girona, a l'edat de 65 anys, Magdalena Nogué i Nogué. Era natural de Baget i resident al Mas Caseta, de Ridaura.

Era casada amb Pere Anglada i Ayats.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima, tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església de Ridaura.

Que descansi en pau.

JOSEP PALAHÍ I VILÀ

Va morir ahir a Girona, a l'edat de 77 anys, Josep Palahí i Vilà. Havia nascut a Salt, i residia a la plaça de la Vila, 17 de Salt.

Era casat amb Encarnació Brugués i Vicens i tenia un fill, Josep.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima, tindrà lloc avui, a 2/4 de 10 del matí, a l'església de Sant Cugat de Salt.

Que descansi en pau.

MANUEL POLIDO I PEIX

Va morir ahir a Olot, a l'edat de 83 anys, Manuel Polido i Peix. Era natural de Queralbs, i resident a la carretera vella de la Deu, 17 d'Olot.

Era vidu de Teresa Prat i Maseu i tenia un fill, Josep.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima, tindrà lloc avui, a les 12 del migdia, a l'església de Sant Roc d'Olot.

Que descansi en pau.

SOLEDAD SUBIRÓS I SANS

Va morir ahir a Vilajuïga, a l'edat de 76 anys, Soledad Subirós i Sans. La missa exequial en sufragi de la seva ànima, tindrà lloc avui, a les 10 del matí, a l'església de Vilajuïga.

Que descansi en pau.

FRANCESCA PUIG I ALSINA

A l'edat de 95 anys, va morir ahir a Sant Feliu de Guíxols, Francesca Puig i Alsina. Era natural de Blanes i resident al carrer Ligoña, 5, de Sant Feliu de Guíxols.

Era vídua de Rosendo Roig i Oliver i tenia un fill, Rogelio.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima, tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església de Sant Feliu de Guíxols.

Que descansi en pau.

JÚLIA MASFERRER I HORTA

Va morir abans-d'ahir a Girona, a l'edat de 59 anys, Júlia Masferrer i Horta. Havia nascut a Brunyola i residia a Girona, al carrer Cor de Maria, 10.

Era casada amb Joan Cabrera, i Anglès, i tenia cinc fills, Mª Àngels, Mª Carme, Ramon, Joan i Albert.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església de Brunyola.

Que descansi en pau.

PREGUEU DÉU EN CARITAT per l'ànima de **Josep Palahí i Vilà**

que morí cristianament a Girona el dia 7 d'abril de 1986 a l'edat de 77 anys

A.C.S.

Els seus afligits: la seva esposa, Encarnació Brugués i Vicens; fill, Jòsep; filla política, M. Núria; néta, germana, nebots, i família tota us preguen que el tingueu present en les vostres oracions. La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui a 2/4 de 10 del matí a l'església parroquial de Sant Cugat de Salt.

Salt, 8 d'abril de 1986

PREGUEU DÉU EN CARITAT per l'ànima de **Assumpció Feliu i Pocoví**

que morí a Girona el dia 7 d'abril de 1986 a l'edat de 82 anys havent rebut Els Sants Sagraments i la B.A.

A.C.S.

Els seus familiars i amics participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima, se celebrarà demà dimecres dia 9 a 2/4 de 10 del matí a la Capella de la Residència Creu de Palau. Domicili familiar: c/ Ibèria n° 1, 5è-A.

Girona, 8 d'abril de 1986.